6.a - 8

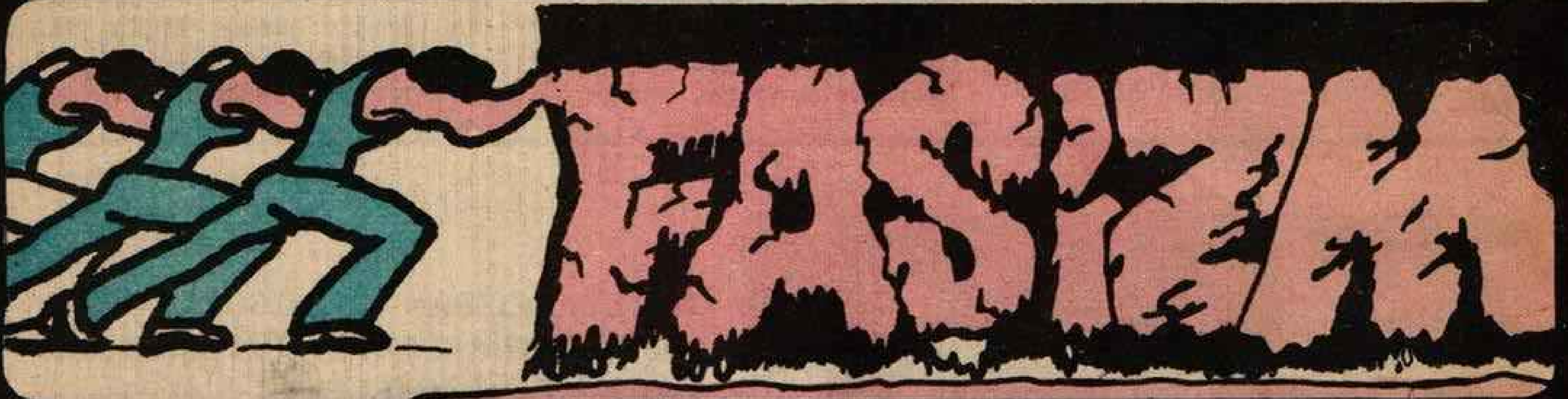
yeni
GENÇ İŞÇİ

9

15 GÜNLÜK SİYASİ GENÇLİK GAZETESİ
3,50 TL.

FAŞİZM

FAŞİZME KARŞI İLERİ

Asaf CAMCI

Çıraklık Kanunu

Md:12

1. Çırak bir öğrencidir. Bu kanunun değinmediği hallerde diğer kanunlardaki çıraklıkla ilgili hükümler uygulanır.

UMUDUN ÇIRAKLARI

Okullar başladı. Büyük kentin caddelerinde, temiz okul giysileri içinde, gencecik insanlar görüyoruz. Bizimle aynı yaştalar. Pırıl pırıl yüzleri, alev alev gözleriyle çantalar var ellerinde. Ağır çantalarında kitap dolu, yüreklerinde sevinç taşıyorlar. Yeni bir öğrenim yılına başlamanın neşesiyle hepsi cıvıl cıvıl!

Ya biz? Ya biz çıraklar?

Biz okumadık. Okuyamadık. Her öğrenim yılında yeni bir umut, taze bir sevinç duymak; bize nasip olmadı. Kitaplara yabancıyız. Anlamayız dillerinden.

Ama biz de öğrenciyiz! Kanun öyle diyor. Eh, kanun öyle diyorsa, öyledir! Öğrenci olmak için kitap taşımak şart değil ya! Biz de kitaplarda olmayan şeyleri öğreniyoruz.

Mesela, dünyanın güneşten ne zaman koptuğunu, nasıl koptuğunu bilemeyiz. Bunları böze sormayın! Ama çocukluğumuzdan nasıl koptuğumuzu, gurbet ellere nasıl savrulduğumuzu, düşlerimizin nasıl yarım kaldığını; büyük kentin kuytu-karanlık köşelerinde zulmün içine nasıl düştüğümüzü, bize sorun! Dünya güneşin etrafından nasıl döner, bilmeyiz. Ama baskı ve zulüm, sömürünün etrafında hangi yörüngeyi takip eder, onu asıl bize sorun!

Haritalara aklımız ermez. Ama ana-baba hasreti İstanbul'dan Kars' a nasıl uzanır, bize sorun! İklimden, sıcaktan, soğuktan, bunların sebebinden anlamayız. Ama kara zemherilerde duvar diplerinde tiril tiril titreyen gencecik yüreği, ana-baba hasreti nasıl yakar, bize sorun! Müzik dersine girmedik. Ama dertli türküleri, içli şarkıları üstümüze söyleyen çıkmaz!

Acı ve çileyi, gurbet ve hasreti bize sorun! Acımasız patronun küfürbaz ustanın zulmünü bize sorun! Bize sorun açlığın, karanlığın, zulmün rengini!

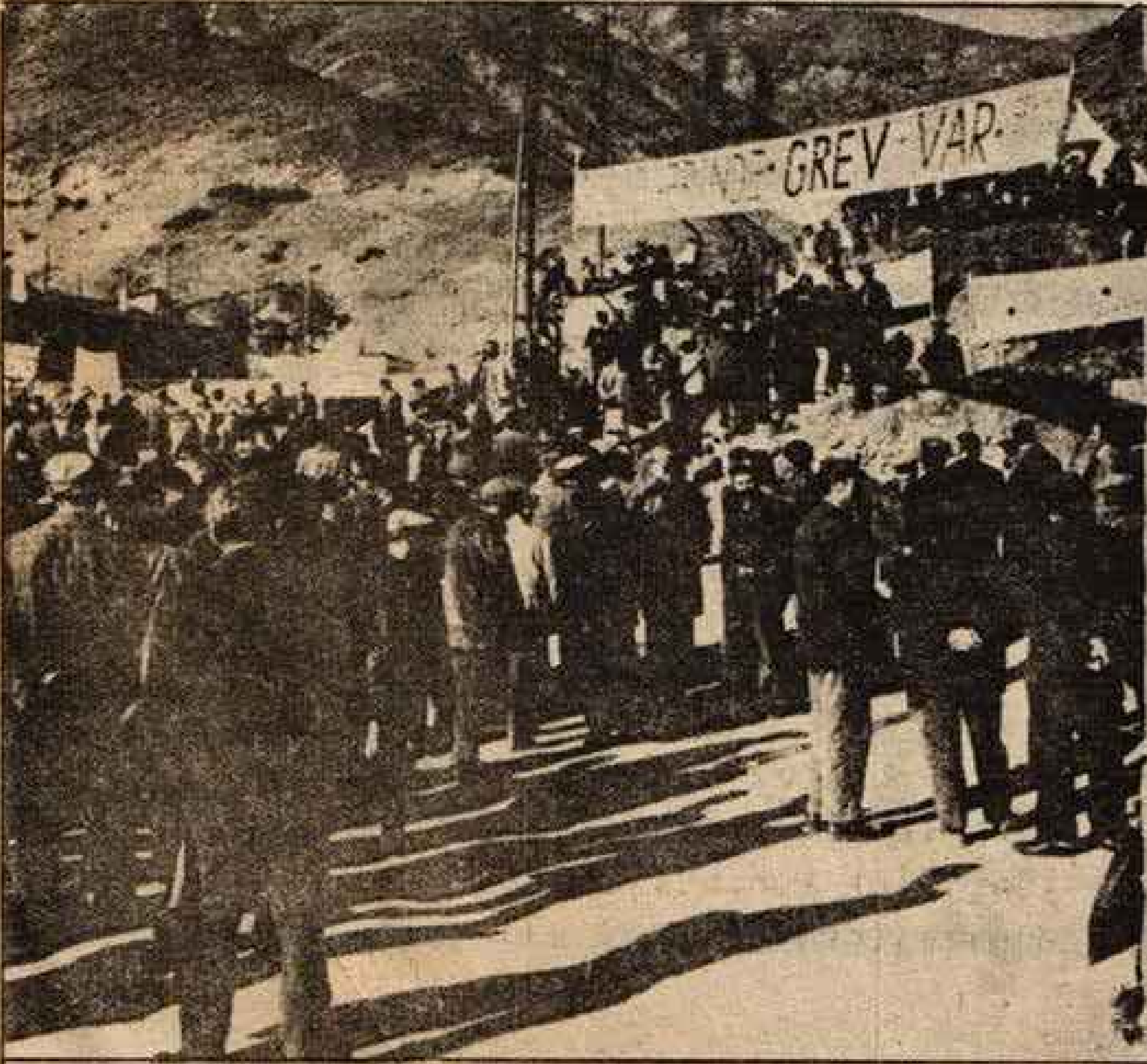
Evet öğrenciyiz! Ama niye hep, hep acıdan, çileden, açlıktan, yokluktan örülmüş bizim mektebimiz? Evet niye? Oysa ki;

"Genciz, namlu gibi,
Ve çatal yürek,
Barışa, bayrama hasret
Uykulara, derin kaygısız, rahat,
Otuziki dişimizle gülmeye,
Doyasıya sevişmeye, yemeğe..."

Ama sırf açlığı, sefaleti; sırf zulmü ve hasreti mi soracaksınız bize? Elbette hayır! Umudu da bize sorun! Çünkü hasret umudu besler. Ve yüreğimiz bereketlidir! Gene Ahmet Arif'in diliyle söyleyelim:

"Gün ola, devran döne, umut yetişe,
Dağlarının, dağlarının ardında,
Değil öyle yoksulluklar, hasretler,
Bir tek başak bile dargın kalmayacaktır,
Bir tek zeytin dalı bile yalnız...
Sıkıysa yağmasın yağmur,
Sıkıysa uykudan uyanmasın dağ.
Bu yürek, ne güne vurur..."

Evet! Gün olacak, devran dönecek ve umut yetişecektir! Çünkü biz sadece tornanın, sadece makinanın, demirin çırakları değiliz. Biz aynı zamanda, işte bu umudun çıraklarıyız. Bu umudun öğrencisiyiz!

HEP BİR AĞIZDAN TÜRKÜ SÖYLEYİP,
HEP BERABER SULARDAN ÇEKMEK AĞI,
DEMİRİ OYA GİBİ İŞLEYİP
HEP BERABER,
HEP BERABER SÜREBİLMEK TOPRAĞI,
BALLI İNCİRLERİ HEP BERABER
YİYEBİLMEK,
YARİN YANAĞINDAN GAYRI
HER ŞEYDE
HER YERDE
HEP BERABER
DİYEBİLMEK
İÇİN

NAZIM HİKMET

Kurtuluşumuz sosyalizm!

İşte faşizmin suç delillerinden bir tanesi...

Faşist saldırganlık son günlerde şiddetini iyiden iyiye artırdı. Otobüslerden indirilerek kurşuna dizilenler, evlerine baskın yapılarak öldürülen devrimciler, faşist katliamların hangi boyutlara ulaştığını göstermek açısından en kör gözleri açacak kadar kuvvetli bir hale geldi.

Faşistler, demokrasi güçlerini yıldırmak, küçük burjuva katmanlardaki otorite aranışını hızlandırmak için seri katliamlara girişiyorlar. Faşistler yaptıkları katliamları; mezhep ayrılıklarını körükleyerek, Türk ve Kürt halkları arasına ayrılık tohumları ekerek yapıyorlar. Demagoji ve yalan üzerine kurdukları mekanizmayı kan ve zulümle besliyorlar.

Sosyal-demokrat CHP ağırlıklı iktidar ise "silahlı sağa da karşıyız, silahlı sola da", "sağ-sol çatışması", "mezhep çatışması" mantığıyla faşist odakların üzerine kararlı adımlarla yürüyememekte, bu da faşist hareketi cesaretlendirmektedir. Sosyal-demokratların elleri titriyor, ancak tarih göstermiştir ki TİTREK ELLERLE faşizme karşı mücadele verilemez. Faşizme karşı mücadele tek bir yumruk, tek bir yürek halinde kararlı bir şekilde verilmek zorundadır. Oysa CHP yıllardır gözlerini ve kulaklarını ilericilere, yurtseverlere ve sosyalistlere kapatmıştır. Faşizme karşı birlik çağrılarını "halkı cephelere bölüyorsunuz" diyerek geri çevirmiştir. Ancak faşist hareket o günden bu yana epeyi yol almıştır. İstediğine tam anlamıyla ulaşamamışsa bunun nedeni başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halkımızın sosyalistlerin öncülüğünde yürüttüğü FAŞİZME GEÇİT VERMEME mücadelesidir. Faşizme geçit vermeme kavgası bugün de niteliğini koruyor ve faşizmin üzerine yürümek, o'nu mevzilerinden söke söke atmak mücadelesiyle birleşiyor. FAŞİZME KARŞI İLERİ şiarı şimdi tüm anti-faşistlere yol gösteriyor.

Sosyal-demokratlar bilimsel sosyalistlerin çağrılarına kulak vermelidirler ve onlarla birlikte tek bir güç halinde faşist odakların üzerine yürümelidirler. Tarih göstermiştir ki; faşizm yalnız sosyalistleri hedef almaz, ilericiler, demokratlar, sosyal-demokratlar da faşizmden nasiplerini alırlar!

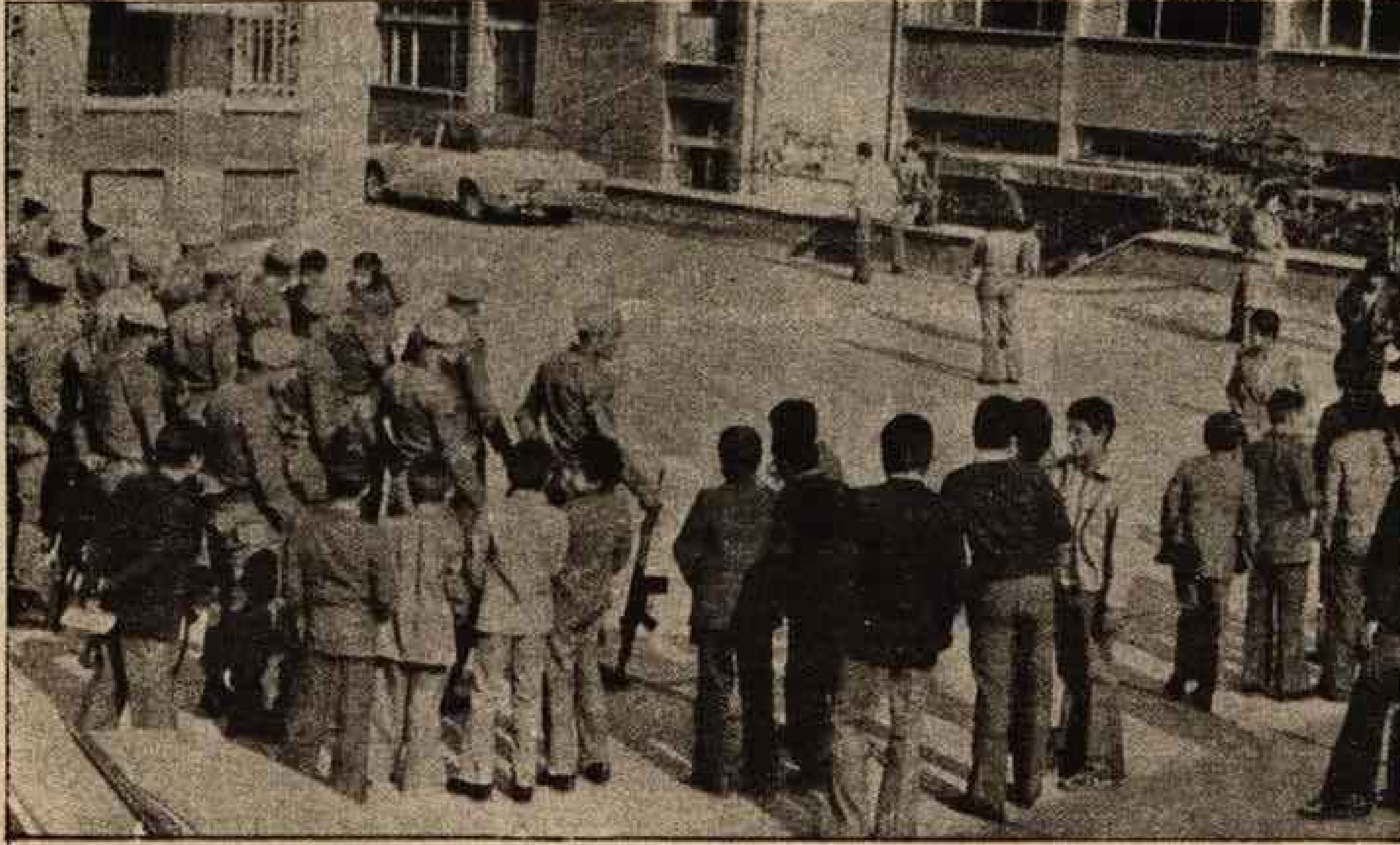
Demokrasi güçleri faşizme karşı güçlerini birleştirmek zorundadırlar. MHP ve yan kuruluşları olan ÜGD ve ÜOD'nin kapatılması yolunda kitlesel kampanyalar düzenlemelidirler. Faşist işgal altındaki bölgelerde demokrasi güçleri kitlesel gösteriler yapmalıdırlar. Gizli faşist örgütlerin dağıtılması yolunda kamuoyu oluşturmalıdırlar.

Eğer siz analar! hergün bir kaç evladınızı kaybetmek istemiyorsanız, siz, işçi sınıfımızın yiğit evlatları! kan ve zulümle sizi sömürecek burjuvazinin kanlı bekçilerine köle olmak istemiyorsanız, okullardaki öğrenciler! sanayideki genç işçi arkadaş! faşizme karşı sesini yükselt ve demokrasi güçlerinin yanında yerini al! Bölgende, oturduğun mahallede, çalıştığın işyerinde MHP'li, ÜGD'li, ÜOD'li faşistlerin saldırılarına karşı tek bir yumruk, tek bir yürek ol. "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" diyorsan, faşistlere hizmet etmiş olursun, bunu hiç bir zaman unutma.

Yüreğimiz kin ve nefretle dolu. Bu kin sınıfımızın kini, işçi sınıfının burjuvaziye ve onların kanlı bekçilerine olan faşistlere karşı kini. Ellerimiz titremiyor, yüreğimizde korku da yok. FAŞİZME KARŞI İLERİ diyerek yürüyoruz.

GENÇ İŞÇİ

Anti-demokratik disiplin yönetmeliğine hayır!

Gerici yönetmelikler mücadelelerini durduramayacak!

Yurtlar konusunda girişilen anti-demokratik uygulamaya, ortaöğrenim için çıkarılan disiplin yönetmeliğiyle yeni bir halka eklenmiştir. Bu yeni yönetmelik ortaöğrenim gençliğinin sömürüsüz ve özgür bir toplum için yürütülen mücadeleye katılmasını engellemek amacıyla hazırlanmıştır. Politikayı saçları ağarmış ve göbekleri büyümüş insanlara mahsus bir "meslek" olarak gören bir zihniyetin ürünüdür. Faşist caniler, liseli, üniversiteli, memur, öğretmen, işçi, bilim adamı ayırdetmeden hunharca kan dökecekler ama öte yandan bu cinayetleri her türlü demokratik gösteriyle protesto etmek suç olacaktır. Katledilen yurtseverleri anmak suç olacaktır. Düzenin bütün kokuşmuşlukları yaşantısının her dakikasında liseli gencin karşısına çıkacak ama öte yandan bu kokuşmuşluklara karşı mücadele etmek suç olacaktır. Serbestçe basılan dolayısıyla okunması da serbest olması gereken yayınları okumak suç olacaktır.

Bir yandan "örgütlenme özgürlüğünden" söz edilecek ama öte yandan bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadele eden örgütlerde yer almak suç olacaktır. Şimdi soruyoruz; Bu yönetmeliği hazırlayanların MC'cilerden farkı nedir? Ne var ki tüm bu anti-demokratik yönetmeliklere rağmen liseli gençliği sınıflar mücadelesinden koparmak ve gün geçtikçe daha hızla bu mücadelede işçi sınıfının yanında saf tutmasını engellemek mümkün olmayacaktır.

Düzenin pisliklerine karşı çıkmak suç mu?

YENİ YÖNETMELİKTE NELER VAR:

* Okul içinde siyasi partilerin, bu partilere bağlı yan kuruluşlarının, ideolojik amaçlı dernek ve kuruluşların ya da sendikaların siyasal ve ideolojik görüşlerinin propagandasını yapmak, bu kuruluşlara ait rozet, yazı, slogan, bildiri, afiş, ilan, broşür ve benzeri propaganda aracını dağıtmak.

* Okul ya da öğrencilerle ilgili dernek, kulüp, birlik, sendika gibi kuruluşları amaç dışı eylemlere kışkırtmak ya da eylemlerin hazırlanmasına ne şekilde olursa olsun katılmak,

* Öğrencilerin arasında gruplaşmalara, sürtüşmelere, çatışmalara sebep olabilecek (ölü ya da sağ) kişilerle ilgili olarak okul içinde ya da dışında gösteri yada tören düzenlemek, bu kişilerin yazdıkları yazılar ile haklarında yazılmış yazıları dağıtmak ya da propagandalarını yapmak,

* Herhangi bir kurum, dernek, örgüt ya da parti adına zorla üye kaydetmek, bu tür kuruluşlar adına istek dışında para toplamak ya da bağışta bulunmaya zorlamak, bu tür kuruluşlarla ilgili kitap, dergi, yıllık, amblem, rozet dağıtmak ya da satmak.

Atatürk Lisesi Müdürü

(Yazar) Vecihi TİMUROĞLU

EĞİTİM ÇIKMAZI...

Herkes, Türkiye'deki eğitimin bozukluğundan yakınıyor. Kaynağında, yakınılan şey, gelecek kuşakların esenliğidir. Türk toplumunun gelecek kuşakları, çağdaş dünyanın olanaklarından özgürce yararlanabilecekler mi, ülkelerinin bağımsız ve demokratik bir ülke olmasını sağlayabilecekler mi? Gerçek kaygı bu. Düzen, alabildiğine çarpıksa, eğitim sisteminin düzenli olması olanaksızdır. Türk eğitiminin büyük bir çıkmazda olduğu gerçektir. Ama, bu bozuk düzene göre kurulduğu düşünülürse, bundan daha iyi bir eğitim düzeni kurulamaz. Bugünkü eğitim düzenini sağlayanları, egemen güçler için, görevlerini en başarılı biçimde yapmış eğitimciler olduklarından dolayı kutlamak gerekir.

Yetişkinlerin eğitimden anladıklarına da katılmak zor. Yetişkinler, eğitimi, salt okul eğitimi olarak düşünüyorlar. Oysa, okul eğitimi, toplumsal üretim içinde, yeri en az olan eğitimdir. Halkın nabzını, ellerinde iyi yokladıkları için de *"üretime dönük eğitim"* den söz ediyorlar. Sanki, üretim ilişkilerinin dışında eğitim varmış da! *"Üretim için eğitim"* den amaçları, gizlenemeyecek denli açıktır. İşçinin çocuğu, daha büyük olanaklar bulamadan, çırak olabilecek değin el becerisi edinsin, türlü yöneltmelerle, eğitim hakkı geç bırakılsın. Yeniden eğitim fırsatı bulduğu zaman da yeteri dek koşullandırılmış olacaktır. Ünlü İngiliz filozofu Russel da burjuva eğitiminden yakınıyordu. Küçük beyefendilerin ve hanımefendilerin yetiştirildiği sistemi, acımasız bir biçimde eleştiriyordu. Oysa, hiç kimse, küçük beyefendiler ve çıtı pıtı hanımefendiler yetiştirmek istemiyor özellikle. Geçerli üretim ilişkilerinin istediği efendiler ve hanımlar, özel okullarda ve eğitim kurumlarında yetiştirilirler. Arasıra da düzenin kanını değiştirmek için, emekçi sınıflardan dehaları alıp yetiştirirler. Hem de yabancılaşmayı sağlarlar. Üretime dönük eğitimleriyle de üretim güçlerini ellerinde tutan sınıfa nitelikli işçi hazırlarlar.

Bugünlerini yitirmiş olan yetişkinler, içinde bulundukları düzeni değiştirme savaşımını veremeyince, belki de bu savaşımı verecek bilinçte olmayınca, çocuklarının eğitimine önem veriyorlar. Çocuklarının yetişmesinde, birçok eksikler görüyorlar, ama nedenlerine inemiyorlar. Çağımızın gerçekleriyle buluşma noktası, sosyalist düşüncedir. Bu düşünce sistemine varamamış kitleler, sömürüye karşı, kendi deyimleriyle, *"adaletsiz yönetim"*e karşı savaşımlarında başarıya ulaşamayacaklardır. Televizyonda, bir laf ettim. Türlü çevrelerden tepkiler geldi. Özellikle, Milli Eğitim Bakanlığı'nın yüksek bürokratlarından. Dediğim şuydu: *Mesleki okullar, yanlış eğitim kurumlarıdır. İşinin çocuğunu, yine işçi yapmak amacını taşıyor, kurulu düzenin üretim güçlerini ellerinde tutanların iş yerlerine ucuz ve nitelikli işçi hazırlıyor.* Bu okulların müsteşarı, Bakanlık koridorlarında yakaladı beni. Orta öğretimde, bir çocuk için sarfedilen paranın iki mislini, teknik öğretimde eğitilen bir çocuğa sarfettiklerini söyledi. *"İyi ya"* dedim, *"bu anlattığın çarpıklığı ayna gibi ortaya seriyor."* Sayın Müsteşar, *"Bunca masrafla okuttuğum çocuğun doktor olmasına izin veremem."* dediler. Türk eğitimine egemen olan zihniyet budur işte. Daha ucuza okuttuğu bir insana, üretim sürecinde, daha çok kazanma olanağı sağlarken, daha büyük bir masrafla yetiştirdiğimiz insana, aynı süreçte, daha az kazanma olanaksızlığını hazırlıyoruz. *"Bilinçsizliğin böylesi!"* diyemezsiniz. Kaynağında, çok tutarlı bir eğitim anlayışıdır bu. İşçinin çocuğunu işçi yapmak gerekir. Kimlerin beyefendi olacağını, kimlerin hanımefendilik yapacağını, düzen belirlemiştir.

Benden çözüm önerileri istiyorlar. Benim, bilinenden başka çözüm önerilerim yok. Tümümüz de yürürlükteki eğitim kurumlarında yetiştik. Farklı koşullara sahip insanların değişik eğitimden geçtiklerini ve bu değişik koşullarda yetiştiklerini savunan maddeci öğreti, koşulları değiştirenlerin yine insanlar olduklarını biliyor. Eğitimcinin de eğitilmeye gereksemesi var. Eğitimci, yetiştiği koşulların etkisiyle, eğittiği kitlelerin bir bölümünü toplumun üstünde, bir bölümünü de toplumun alt kademeleri için yetiştiriyor. Pahasına bakmıyor. Koşullardaki değişimle, insan etkinliğinin birbirine uyum sağlaması, ancak devrimci bir eylemin sonundaki ortamda tartışılabilir. Bugünkü iyileştirmelerin tümü de, içinde bulunduğumuz koşullara uygun olacaktır.

Ben, bugünkü koşullarda, şunları öneriyorum: *Mesleki okullarda, zaman yitirilmeksizin, genel eğitim ve sosyoloji derslerine hemen geçilmelidir. Politeknik eğitime geçmenin koşulları, hemen araştırılmalıdır."* *"Politeknik eğitim"* dediğim zaman, çok garip bir şey söylemişim gibi baktılar bana. Oysa, Milli Eğitim Bakanı'nın OECD toplantısından sonra yaptığı açıklamalara iyice dikkat edildiğinde, kapitalist ülkelerin de mesleki okullardaki çocukların genel eğitimden yoksun bırakılmamasını kararlaştırdığını anlarlar.

Sağlık Kolejlerindeki anti-demokratik yönetmelik değiştirilmelidir

Bir Sağlık Koleji öğrencisi hastasının yanında.

Trabzon Sağlık Koleji öğrencilerinin gönderdiği bir yazıyı yayınlıyoruz:

Genellikle yoksul halk kesimleri, çocuklarını kısa yoldan hayata atılması düşüncesiyle sağlık kolejlerine vermektedirler. Yatılı olarak ailesinden uzakta okuyan öğrenciler, bir çok problemle karşılaşmaktadırlar, sağlık kolejlerinde. Bu problemlerin başında yatılı olarak okuyan öğrencilerin fiziki ve ruhsal bakımdan tam olarak gelişememesi yatmaktadır. Şöyleki; Sağlık Kolejleri yatılı okuyan öğrenciler için modern bir hapishane durumundadır. Haftada verilen 2-3 saatlik izin zamanı en doğal ihtiyaçların bile karşılanmasına yetmemektedir. Okuldaki hayatın monotonluğunun sonucu olarak bu öğrenciler uygar ilişkileri geliştirememektedirler. Hayata atıldıktan sonra ençok halkla ilişki içinde oldukları zaman, zor durumda kalmaktadırlar. Kısacası kişilik gelişimi tamamlanamamaktadır bu okullarda okuyan öğrencilerde.

Diğer bütün okullar için söz konusu olan ders programlarındaki şişirme Sağlık Kolejleri içinde söz konusudur. Bu şişirmecilik mesleki derslere verilmesi gereken ağırlığı engellemektedir.

3. ve 4. sınıfa gelen öğrenciler sağlık kurumlarında (hastahane, ocak vb..) uygulama derslerine girmektedirler. Öğrenciler bu kurumlarda okulda öğrendiklerini tatbik edeceği veya mesleğiyle ilgili yeni bilgiler öğreneceği yerde, buralarda çalışan görevli bir personel gibi iş yapmaktadırlar. Haftanın büyük bir bölümünü çalışarak geçiren öğrenciye ayda 50 TL veriliyor. Bu rakam bize sağlık kolejlerinde okuyan öğrencilerin büyük bir sömürüye maruz kaldıklarının en açık kanıtıdır.

Diğer yönden kalorisiz bir yemek ve ardından gece nöbetleri, sonra tekrar okul. Akşam 7'den sabah altıya kadar hastanelerde geceleri nöbet tutma mecburiyeti var. Aynı gün 7'de uyku saati başlıyor, 12'ye kadar. Düşünün bir kere, hastaneden okula saat 8'de geliniyor, bir saat kahvaltı, yarım saatte uykuya hazırlık, 12'ye kadar uyuyup uyku ihtiyacını gidermek gerekiyor. Çünkü 12'de normal dersler başlıyor. Bu nedenle öğrenim tamamlanamıyor. Böyle bir ortamda öğrenim yapan bir öğrencinin ne derece verimli olacağını düşünmek gerekir.

Üniversite sınavlarına, diğer liselerden mezun olanlarla eşit şartlar altında girmedikleri gibi ayrılan kontenjan da bir hayli az. Üniversiteye giremeyen öğrenci mecburen devletin tayin ettiği yerde çalışmak zorunda kalıyor.

Ali Tonkul işçileri faşist saldırıyı protesto için işi durdurdu

Denizli'de DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasının yetkili olduğu Ali Tonkul Dokuma Fabrikası işçileri işverenin yakın koruyucuları tarafından sendika üyesi işçilere ve kazanılmış işçi haklarına saldırılarını protesto ve işvereni ihtar için bir süre işi durdurmuşlardır.

İşi bırakma eylemi her iki vardiyada da disiplin içinde uygulanmış ve eyleme tüm işçiler katılmıştır.

İşçi sınıfının biliminin öngördüğü yöntemlerle faşist saldırıları göğüslemeye hazır olduğunu belirten Tekstil işçileri, saldırı yinelendiği taktirde cevaplarının daha sert ve başka türlü olacağını belirtmişlerdir.

Tekstil Denizli İşyeri
Temsilcisi
Mehmet ARSLAN

KÜBA İZLENİMLERİ

Ahmet ÜNVER

(8. SAYIDAN DEVAM)

1959'da Amerikan kuklası diktatör Batista ve uşaklarını devirip ülkede kesin denetim sağlayan devrimci hükümetin ilk kararı "cehaletle savaş" olmuş. O dönemde Küba'da okur-yazar oranının %20'nin altında olduğunu söyledi Kübalı arkadaşlar. Ama 1959'da başlatılan okuma-yazma kampanyası 1961'de altı yaş üzerindeki tüm nüfusun okuma-yazma öğrenmesiyle sonuçlanmış. O sıralarda Küba'nın nüfusu 5.5 milyon, bu kampanyada öğretmen olarak görev alanların sayısı 275.000 kişiymiş. Küba halkının yüzyıl süren devrimci mücadelesinde seçkin bir yeri olan Havana Üniversitesinin -Küba başbakanı ve Küba Komünist Partisi Birinci Sekreteri, Küba devrimini başarıya ulaştıran Başkomutan Fidel Castro; Küba Savunma Bakanı, Küba Komünist Partisi İkinci Sekreteri, 1945'lerde Küba öğrenci hareketinin lideri Raoul Castro, 1922'de Küba Öğrenciler Birliğini, 1925'te arkadaşlarıyla birlikte Küba Komünist Partisini kuran ve sürgünde vurdurulan Julio Antonio Mella ve daha niceleri bu üniversitenin öğrencilerinden- tüm öğrencileri, Üniversitenin onuruna yakışan bir karar alarak bu kampanyaya da eksiksiz katılmış. Bu kampanyaya öğretmen olarak katılanlardan yüzlercesinin yollarda ve okuma-yazma öğretmek için gittiği dağlarda ABD tarafından örgütlenip eğitilen ve harekatları planlanan karşı-devrimci teröristlerce öldürüldüğü düşünülürse, bu kampanyanın çok yönlü önemi ve bu genç öğretmenlerin değeri daha iyi anlaşılır. Daha sonra Havana Üniversitesinde bir jeoloji profesörüyle tanışıp dost olduk. Okuma-yazma kampanyası sırasında öğrenciymiş. O da öğretmen olarak katılmış bu kampanyaya. Bu kampanya sırasında okuma-yazma öğrenen yetişkinlerden daha sonra üniversite bitirenler de olduğunu söyledi bana.

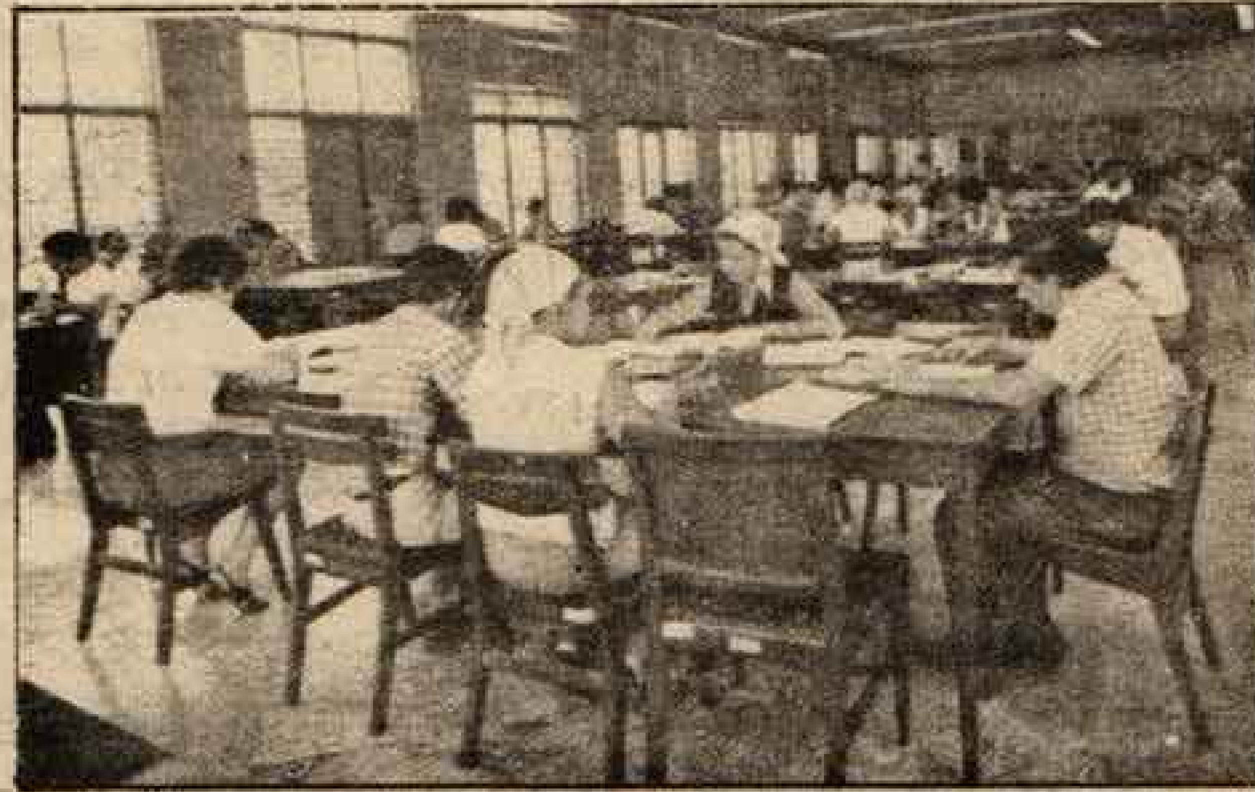

Küba devriminin lideri F.Castro çocuklarla...

Şimdi Küba'da 6-50 yaş arasındaki nüfusun üçte ikisi bir okulda kayıtlı öğrenci... Bunların yarısı asıl olarak öğrenci. Okuldaki dersleri bittikten sonra bir işte çalışıyor. Diğer yarısı ise işçi, işi bittikten sonra okuluna gidiyor.

Sosyalizmin temel özelliği olan insanın insani yeteneklerinin geliştirilmesine yönelik bu yoğun öğretim ve toplumsal yaşamın her anında gözlediğimiz yaygın eğitim, geçtiğimiz, gezdiğimiz heryerde, gördüğümüz herşeyde somut bir biçim alıyor.

... Ve gece saat onbirde varıyoruz Santiago De Cuba'ya (Küba'nın Santiago'suna). Hem de nasıl!..

Küba da bir kütüphane.

(DEVAM EDECEK)

Anti-emperyalist dayanışma, barış, dostluk!

Bir iş yerinde, fabrikada sarı sendika çemberi nasıl kırılır?

İşçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesini kan, baskı ve zulüm mekanizması ile saptıramayan tekelci burjuvazi, sarı sendikalar yoluyla işçi sınıfının ekonomik-demokratik ve diğer mücadele yöntemlerini yozlaştırmaya çalışmaktadır. Bu yazı serimizde sarı sendikacılığın ne olduğunu açıklayıp; işyerimizde, atelyemizde, çalıştığımız fabrikada ona karşı nasıl mücadele edileceğini ve bu hususta genç işçi arkadaşlarımıza düşen görevleri anlatacağız.

Neden sarı sendika deniyor, patronların emrinde olan sendikaya. İlk önce bunu görelim. 1899 yılında Fransa'daki bir grevde, patron grevi kırdırmak için kendi denetimindeki sendikayı destekledi. Bu sendika sarı bir binada bulunuyordu. İşçiler gerçek sendika ile patronun sendikasını ayırt etmek için patronun sendikasına sarı sendika demeye başladılar. Daha sonra bu terim bütün dünyada kullanılmaya başlandı.

Sendikaların toplu sözleşme yapabilmeleri için bölge çalışmaları müdürlüklerinden yetki almaları gerekir. İşte sarı sendikalar bu yetki işlemlerini türlü sahtekarlıklarla yürütürler. Gazetede vermesi gereken ilanı küçük bir gazetede bastırıp o gazetenin bütün sayılarını satın alarak diğer sendikaların haber almalarını önleyerek toplu sözleşmeyi kendisi yapar.

TOPLU SÖZLEŞME VE SARI SENDİKA:

Sarı sendikalar toplu sözleşmeler yaparlarken bu sözleşmeden genel olarak işçilerin haberleri bile olmaz. Eğer sarı sendika tamamen korsansa hemen patronla toplu sözleşme imzalanır. Sarı sendikanın işçi tabanı varsa işçileri sözleşme için ikna etmeye çalışır. İşçiler diretirse toplu sözleşme ertelenerek bu süre zarfında muhalefet ortadan kaldırılmaya çalışılır. Ve sonunda sözleşme imzalanır. Genç işçi arkadaşlarımızın toplu sözleşme dönemlerinde yapması gereken taslağın hazırlanmasında, görüşmeler sırasında ve toplu sözleşmenin imzalanması aşamasında kendilerinin de söz ve karar sahibi olmalarını sağlamak olmalıdır. Sarı sendikacılığın patronla yaptığı gizli görüşmeleri açığa çıkarmalı ve teşhir etmeleri gerekir.

SENDİKALAR DÜZENİ SAVUNAN KURUMLAR OLAMAZLAR!

İşi sınıfının mücadelesi üçlüdür. Ekonomik, ideolojik ve politik. Bu üç mücadele bir bütünlük taşır. İşte sarı sendikalar bu mücadele bütünlüğünü reddederek hiç bir şey yapamazlarsa işçi sınıfını ekonomik mücadelenin sınırları içinde tutmaya çalışırlar. Sarı sendikalar işçi sınıfının çıkarlarıyla burjuvazinin çıkarlarının aynı olduğunu savunurlar. İşçilerin, çok çalışarak patronların kârını arttırırlarsa, patronların da onların ücretlerine zam yapacağını anlatırlar. Çalışma barışı diye adlandırılan bu kavram işçi sınıfının mücadelesini saptırmak için burjuvazinin bir yutturmacasıdır.

Genç işçi arkadaşlarımız sarı sendikaların burjuvazi ile nasıl işbirliği içinde olduklarını işyerlerindeki, atelyelerdeki, fabrikalardaki en geniş işçi kitlesine anlatmalıdırlar.

DİSK'in bayrağı altına

İş Kanunu'nda yapılacak değişiklikler

Önümüzdeki çalışma döneminde görüşülecek birçok tasarıdan biri de iş kanunu ile ilgili. Muhtemelen bu biçiminde çıkacak yeni iş kanuna göre sürekli ve mevsimlik işlerde çalışan tarım işçileri, ev hizmetlerinde çalışanlar, sporcular da iş kanunu kapsamına giriyorlar. Tarım işçilerinin ve bilhassa mevsimlik işlerde çalışanların iş kanunu kapsamına alınması olumlu bir şey.

Yasa tasarısında asıl önemli olan işçinin işten çıkarılması ile ilgili olan 13. madde. Bu maddeye göre ekonomik ve teknik zorunluluklar olmadığı müddetçe işten çıkarılma olmayacak. Aslında burjuva yasalarının bir özelliği de budur. Yuvarlak ve yoruma açık maddeler olması. Ekonomik zorunluluk kavramı altında yatan nedir? Grevler; işverenler, burjuvalar için bir ekonomik zorunluluk mu olacaktır? İşçi sınıfı bu maddenin değiştirilmesinden değil, kaldırılmasından yanadır. Ve biz bundan sonra da daha sık bir şekilde işten çıkarmalara rastlıyacağız. Aynı kanunun bir başka değişikliği de toplu işten çıkarmaların Çalışma Bakanlığı'nın iznine bağlanması ile ilgili. Yukarıda değindiğimiz gibi burjuva yasalarında patronların yararına olan olgular kurumlaştırılıyor. Kıdem tazminatı yasanın diğer bir değişikliği, olumlu bir adım olmasına rağmen toplu işten çıkarmalara neden olabilecek bir yapısı var. Zira işveren işçilere ödeyeceği toplu kıdem tazminatı yerine onu işten çıkarmayı yeğ tutacaktır. Bu maddenin toplu işten çıkarmayı ortadan kaldırıcı bir madde ile beslenmesi gerek.

Toplu sözleşme nasıl yapılır?

Toplu sözleşme o işyerindeki sendika ile işveren arasında yapılan anlaşmadır. Toplu sözleşme için ilk önce sendikanın orada bulunan işçilerin yarıdan fazlasını üye kaydetmesi gerekir. Daha sonra ise bölge çalışma müdürlüklerinden alınacak yetki ile işverenin karşısına işçilerin temsilsi olarak görüşmelere başlar. Toplu sözleşmeler de sadece parasal artış istenmemeli. Ücret zammı, ikramiye, yan ödeme dışında çalışma süresinin azaltılması, daha emniyetli ve daha rahat işkolları, meslek hastalıklarına karşı tedbir alınması, işten çıkarılmasının önlenmesi, işyerinde söz sahibi olmak. Daha birçok talebimizi sıralayabiliriz. Ancak toplu sözleşmelerle sorunlarımıza çare bulunamayacaktır. Mücadelemiz ekonomik, ideolojik ve politik mücadelenin bütünlüğünden geçecektir.

Daha iyi haklar mücadeleyle alınır!

Bölge Çalışma Müdürlükleri nedir?

Sendikalar bir iş yerinde çalışanların yarısından fazlasını üye kaydettikten sonra bölge çalışma müdürlüklerine başvururlar. Bölge çalışma müdürlüğü o bölgede aynı işkolunda faaliyet gösteren sendikalar arasında bir nevi hakemdir. Yetki alarak sendikayı tayin eder. Bölge çalışma müdürlükleri genellikle yetki alacak sendikayı sendikanın verdiği üye fişlerinden tayin eder. Durum böyle olunca sarı ve korsan sendikaların da yetki alması kolaylaşır. Bölge çalışma müdürlüklerinin kararlarına itiraz edilebilir. Son mercii iş mahkemeleridir. Yetki almanın en iyi yolu o işyerindeki işçiler arasında yapılacak olan gizli oy açık sayıma dayalı REFERANDUM'dur.

İşkolu toplu sözleşmesine hayır!

Genç İşçi Büroları'nın niteliği üzerine...

Genç işçiler SGB'deler.

Genç İşçi Büroları'nın açılma döneminde, bu büroların niteliğinin daha iyi belirtilmesinde, genç işçi arkadaşlarımız açısından büyük yarar olduğu kanısıyla, bu yazımızda Genç İşçi Büroları'nın niteliği üzerinde duracağız.

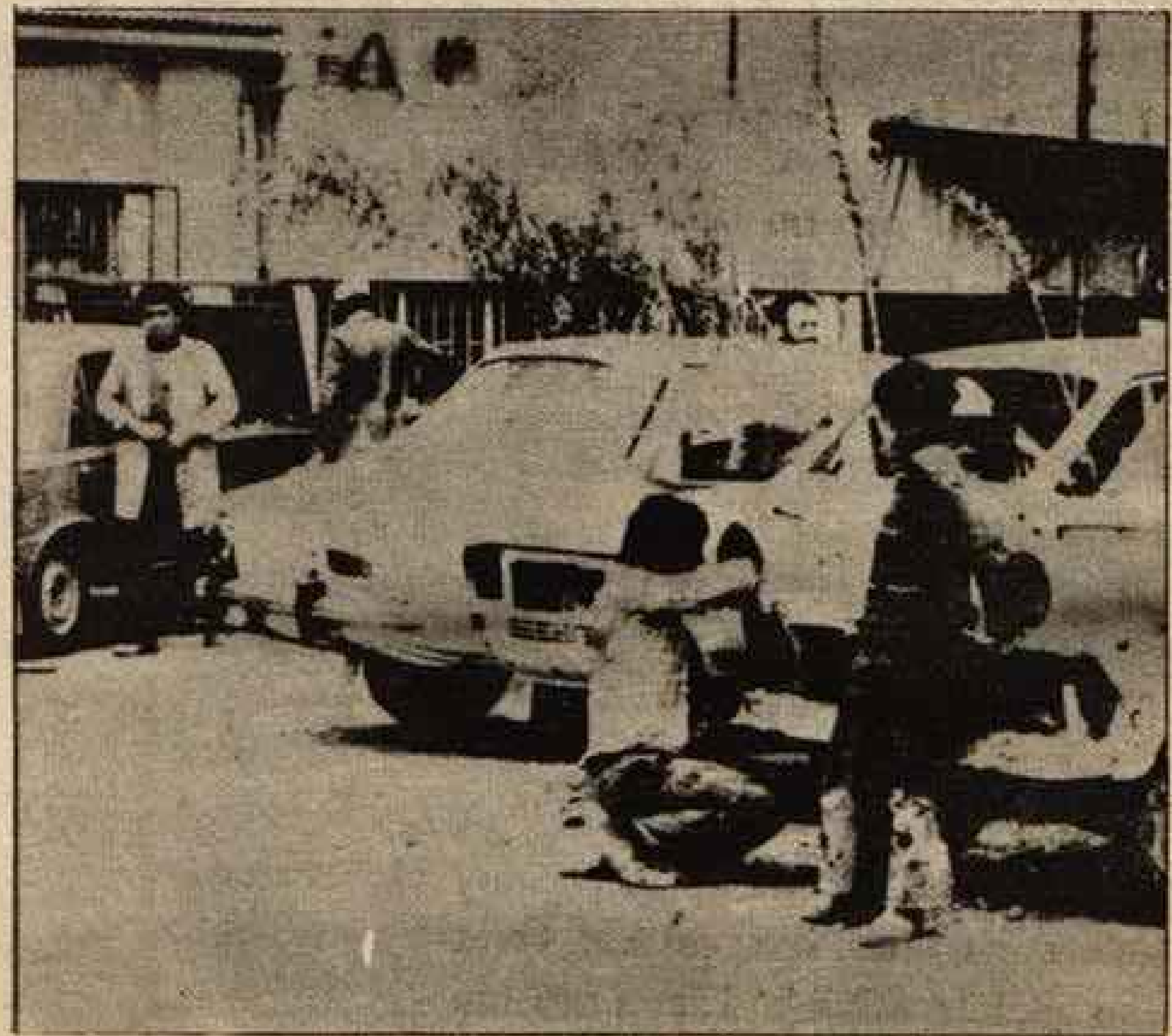
Bilindiği gibi bugün ülkemizde genç işçilerin -ki yaşları 12 ila 18 arasında değişmektedir- sayısı geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi 4 milyon kadardır. Sendika ve sigorta hakkından men edilmiş olan genç işçiler günde 10 ila 12 saat çalıştırılmaktadır. Burjuvazi bu konuda, yani çırakların ve genç işçilerin konumu hakkında yıllarca susmuş ve yüzbinlerce genç insanın emeği bir avuç patronun cebine akıtılmıştır. Nihayet geçtiğimiz senelerde bu insanlarla ilgili yasal bir mevzuat çıkarılmıştır. Gelin görün ki bu yasa bir takım haklar tanımakla beraber anti-demokratik maddeleri bünyesinde toplamıştır. Bunu daha evvel işlediğimiz için ayrıca üzerinde durmayacağız.

Gazetemiz GENÇ İŞÇİ; çıraklık, kalfalık ve ustalık kanunu ile ilgili genç işçi arkadaşlarımıza gerekli yardımı her zaman yapacaktır. İlk etapta genç işçi ve çırak arkadaşların yasal haklarını anlatmıştı. Bu günden sonra yasal haklarımızı daha derinlemesine inceleyecek ve sadece gazete sayfalarında değil, sanayilerde, işyerlerinde açacağı Genç İşçi Büroları'yla siz genç işçi ve çıraklara tezgah BAŞINDA yol gösterecektir. Bugün ülkemizde genç işçi ve çıraklar SENDİKALAŞMA SÜRECİNDEDİRLER. Bu açıdan bugün içinde yer alamıyorlarsa bile onların ekonomik demokratik örgütü DİSK'tir. İşçi sınıfının üçlü mücadelesinin diğer tamamlayıcı mücadelelerinden olan İDEOLOJİK ve POLİTİK mücadelenin verileceği yer ise (genç kuşaklar açısından) işçi, köylü, öğrenci gençliğin sosyalist örgütüdür.

Bu açıdan Genç İşçi Büroları *kesinlikle bir örgüt olarak nitelendirilemezler.* Genç İşçi Büroları'nın niteliği genç işçi gazetesinin sorunlara yaklaşımını sanayi bölgelerinde daha yaygın bir şekilde yapabilmesi, bu konularda sendikalarla ilişkiye geçerek genç işçilerin ve çırakların sendikalaşma sürecini hızlandırması, genç işçilerin boş zamanlarını sosyal ve kültürel faaliyetlerle doldurması gibi görevlerdir.

Genç İşçi gazetesinin büroları; sanayi bölgelerindeki genç işçilerin sorunlara somut çözüm önerileri getirmesi ancak her sanayi bölgesinde, işyerinde bir genç işçi bürosu hedefini gerçekleştirmesi ile mümkün olacaktır. Şimdilik İstanbul, Ankara ve Çorum'da açılmış olan Genç İçşi Büroları, önümüzdeki dönemde Adana, Maraş, Gaziantep, İzmir, Trabzon ve Hatay'da açılacaktır.

Genç İşçi Büroları, sosyalizme giden yolda birer kilometre taşıdır.

Güzel günleri görecekler!

Her sanayi bölgesinde bir GENÇ İŞÇİ bürosu

Ayşe EKİCİ

Yorulmak, toplumsal üretime katılmak mıdır?

Geçtiğimiz günlerde bir gazete, yapılan uluslararası bir araştırmanın sonucunu şöyle verdi: "Türkiye, kadın nüfusuna oranla çalışan kadının en fazla olduğu ülkelerden"miş.

Bu, yani belirli bir düzeyin üstündeki kadın kitlesinin çalışıyor olması kuşkusuz olumlu bir şey. Ancak burada gözardı edilmemesi gereken bir nokta var. O da, "çalışma"dan ne kastedildiği, "çalışma"nın niteliğidir.

Bugün Türkiye'de "çalışan kadınların ya da çalışıyor denilen kadınların büyük bir kısmı tarım kesimindedir. Bunların çok az bir kısmı, işgüçlerini satarak yaşamlarını sürdürmek zorunda olan tarım işçileri olduğu halde, büyük bir kısmı aile işçisidirler. Çalıştıları yer bağ, bahçe ya da tarladır. Yani evlerinden ayrı düşünemedikleri yerlerdir. Bu yüzden de işgüçlerini para olarak değerlendiremezler. Hiç durmamacasına, hem evde, hem tarlada, bağda ya da bahçede çalıştıkları halde; iş yasası dışında kalırlar, sosyal güvenlikleri yoktur, ekonomik bağımsızlıklarını elde edememektedirler.

Bu yüzden bu kesim kadınlarımızı "çalışan kadın" kapsamına almak yerine bunlara kısaca "yorulan kadın" diyebiliriz.

Kırsal kesimde, tarımın makinalaşmasına rağmen, kadınlar yine âtıl durumda kalmakta, yine en kaba işlerle uğraşmaktadırlar. Yaptıkları iş toplumsal üretim mahiyetinde değil, ev işlerinin bir uzantısı niteliğindedir. Böylesi çalışma da, onların beceri ve yeteneklerini geliştirmek şöyle dursun, onları köreltmekte, gelişimlerini engellemektedir. Oysa çalışma, kişiyi geliştirici, onu yenileyici nitelik taşıdığında gerçek anlamını bulur. Ancak bu haliyle, çalışma, toplumsal üretime katılış olarak değerlendirilebilir.

Ta küçücük yaşından itabaren ölesiye çalıştıkları halde, aile işçisi olan kırsal kesim kadını, "çalışan kadın" kapsamına giremez. Çünkü o, bu biçimiyle sadece evi, ailesi için çalışan, ücretsiz bir işçidir. Gizli işsizler ordusunu oluşturmaktadır.

Fakat, yukarda andığımız araştırmada, tarım kesiminde ücretsiz olarak "çalışan" kadınlar da, "çalışan kadın" kapsamına alınmıştır. Hemde, ücretsiz işçilerin, çalışan kadın oranını yükseltttiği söylenerek sevinilmektedir.

Dişini tırnağına takıp ömrü boyunca çalıştığı halde, gizli işsizler dediğimiz kadın kesimini "çalışan kadın" kapsamına alıp, "Türkiye'de çalışan kadın miktarı kadın nüfusuna oranla yüksektir" demek, ülkede kadınların toplumsal üretime yeteri kadar katıldıkları imajını yaratmak içindir.

Oysa Türkiye'de, faal kadın nüfusunun %80 kadarı tarımsal alanda faaliyet göstermektedir. (Bu miktarın çok az bir kısmı, tarım işçileri dediğimiz ücretli işçilerdir.) Öte yandan, tarımdışı alanda faaliyet gösteren, çalışan kadın diyebileceğimiz kesim, faal kadın nüfusunun %20'sini oluşturmaktadır ki bu hiç de alkışlanılacak bir şey değildir.

Mevcut durumun yeterli olduğunu ispata kalkışan böylesi açıklamalar hakim sınıfların gerici şartlandırmalarını pekiştirme amacını güderler.

Hemen sormak gerekir. Niye birtakım istatistiki verilere dayanak gizli işsizleri çalışan kesime dahil edipçalışan kadın oranı yüksek diye kendi kendinize seviniyorsunuz.

Böylesine "toplumsal üretime katılış" kadınların kişiliklerinin gelişimini kolaylaştırıyor mu?

Böylesi katılış, onların dünya görüşlerine biçim vermeye yardımcı oluyormu?

Böylesi katılış, onları ekonomik anlamda bağımsız kılıyor, onların toplumsal olaylarla yakından ilgilenmelerini sağlıyor mu?

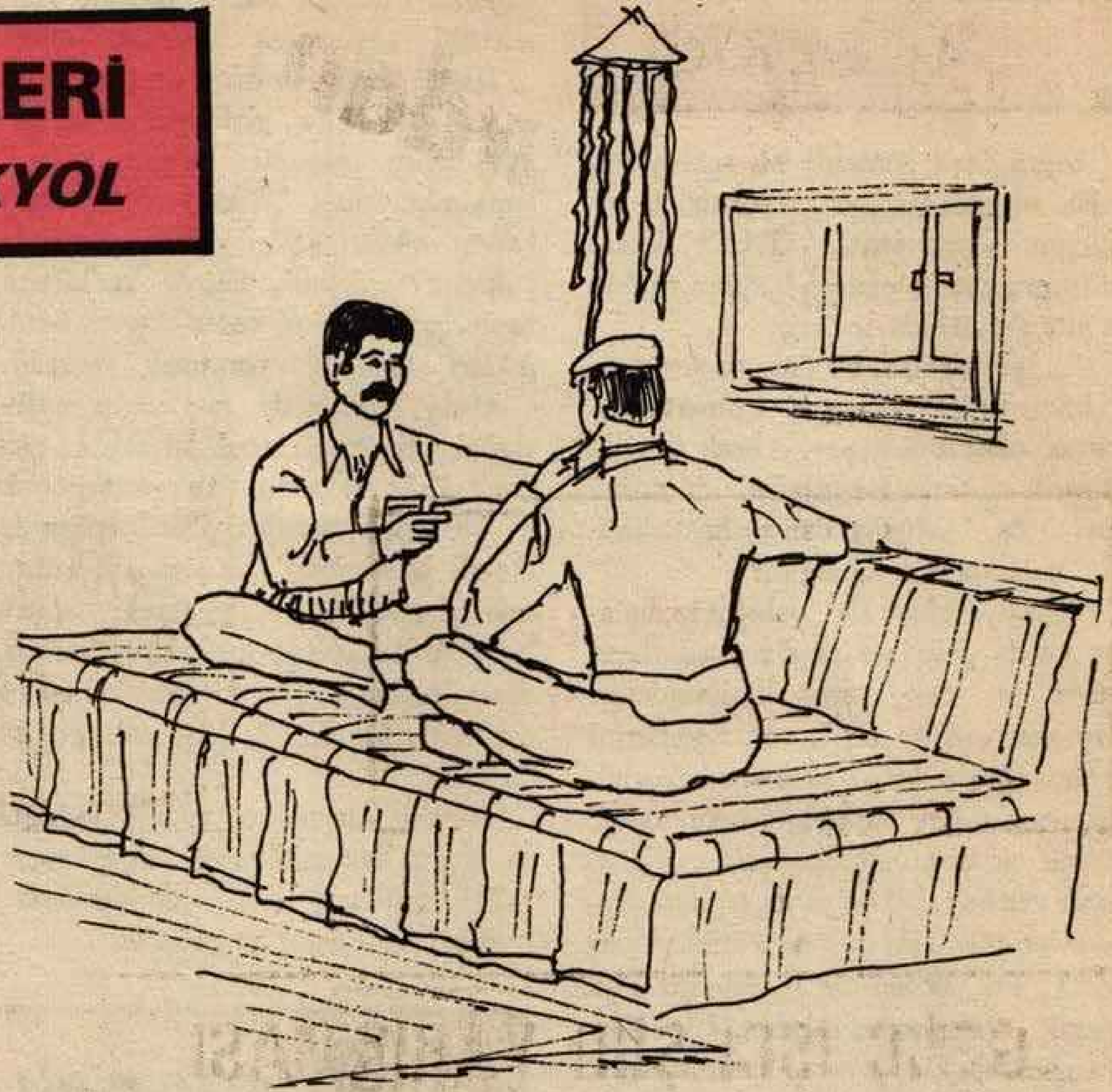
Çalışma, toplumsal üretime katılma denen şey gerçek anlamını tüm bu sorulara evet denebildiğinde bulur. İşte sevinilecek şey de budur. Ki o zaman yani kadınların toplumsal çalışmadaki konumlarında meydana gelecek böylesi bir değişim kuşkusuz toplumun yararınadır ve ancak onun değişmesiyle mümkün olabilir.

Yorulmak onlardan, keyf başkalarından

KÖY SOHBETLERİ

İsmail AKYOL

HİTLER ve İTLER

- Dün akşam nerdeydin Ahmet?

- Dün şehire pamuk götürdük. Akşam da Ramazan'la bir kahvede televizyon seyrettik.

- Ne gördünüz televizyonda?

- Ne görmedik ki? Bakanları gördük. Ecevit'i gördük. Türkeş'i de gösterdiler. Daha önce hiç görmemiştim, ne biçim suratı var öyle yahu?

- Çirkin mi?

- Çirkin ne kelime yahu? İnsan demeye bin şahit ister! Herif insandan çok kurtlara benziyor.

- Zaten onlar, kurt soyundan geldiklerini söylüyorlar.

- Herifin suratına bakarsan hiç de yalan değil vallahi!

- Herneyse! Onu boşver! Türkeş ne konuştu?

- Vallahi ben iyice anlamadım ama barış, kardeşlik filan diye birşeylerden söz etti. Fakat konuştuktan sonra, yanımızdaki masada oturan kibar yüzlü bir çocuk, -herhalde talebeydi- "eli kanlı faşist!" dedi. "İtler baban da senin gibi yapmıştı" dedi. Niye öyle dedi acaba? İtler kim, Türkeş'in babası kim?

- Türkeş'in babasını bilmem ama, senin İtler dediğin İtler değil, Hitler'dir. Hitler'i sen İtler olarak anlamışsın!

- Peki Hitler kim?

- Hitler, gelmiş geçmiş en büyük faşist diktatör! Alman faşizminin lideri!

- Peki faşizm nedir?

- Faşizm bir zorbalık, bir diktatörlük rejimidir. Faşizm, işçi düşmanı, köylü düşmanı, emek düşmanı bir rejimdir. Mesela Hitler zamanında Almanya'da, işçilerin, köylülerin hiçbir hakkı yoktu. İşçiler haklarını korumak için görev yapamazlardı. Bunun için teşkilat kuramazlardı. Yapanlar ya öldürülür, ya da zindanlarda işkence altında çürütülürdü. Emekten yana olmak, işçilerin, köylülerin hakkını savunmak en büyük suç sayılırdı. Bütün halk açlık, yoksulluk ve sefalet içindeydi. Ama herkes kabul etmek zorundaydı. Kim ki buna karşı çıkıyor, sonu ölümle biterdi.

- Ne zalim bir idareymiş yahu!

- Faşizm zulüm demektir. Sen herşeyi bir yana bırak, yahudiler sırf Alman ırkından olmadıkları için çoluk-çocuk, genç-ihtiyar demeden toplu halde öldürülüyorlardı. Hitler'in kendi adamları daha sonra Nürinberg Savaş Suçluları Mahkemesinde açıkladılar. Hitler zamanında, insan yağından sabun, insan derisinden lamba siperliği yapılırmış.

- Yani desene ki faşizm görülmemiş bir canavarlıktır.

- Evet canavarlıktır.

- Peki buna nasıl müsaade edilmiş? Bir adam tek başına bu kadar canavarlığı nasıl başarmış, nasıl idare etmiş?

- Tek başına yapmamış ki! Faşist rejimlerin arkasında daima büyük zenginler, büyük parababaları vardır. Büyük sermaye vardır. Zaten işçiyi, köylüyü daha çok sömürmek, daha fazla kâr elde etmek için başvurulan bir rejimdir faşizm!

- Türkeş de mi böyle bir rejim getirmek istiyor?

- Evet! Ne biçim bir rejim getirmek istedikleri bugün yaptıklarından belli. Hergün halka saldıranlar, gençleri öldürenler, işçilere kurşun yağdıranlar hep Türkeş'in adamları. Ülkü yahut ülkücü adıyla başlayan ne kadar dernek, ne kadar kuruluş varsa, hepsi birer cinayet bölüğü durumunda. Hergün adam öldürüyorlar. Radyodan duyuyoruz işte, daha geçen gün Ankara'da bir evde altı kişiyi birden öldürdüler.

- He canım! Hergün muhakkak bir tarafta en az bir ölü var!

- Üstelik faşistler bugün iktidarda olmadıkları halde bunları yapıyorlar. Bugünden bunu yapanlar, fırsat bulup da iktidara gelseler, ne yapmazlar ki?

- Yahu peki hükümet bunları bilmiyor mu?

- Biliyor! Bilmez olur mu? Adam öldürenlerden yakalananlar yaptıklarını itiraf ediyorlar.

- Biliyorsa peki niye bu senin dediğin dernekleri, Türkeş'in partisini kapatmıyor?

- Kapatmıyor işte! Sadece her toplu ölümden sonra, Ecevit çıkıp "bunlar son çırpınışlardır, oyunun sonuna geldik" deyip, halkın yanmış yüreğine azıcık su serpiyor, o kadar!

- Peki ne yapmak lâzım?

- Bütün işçiler, köylüler, bütün emekçiler birleşip, faşizmi ezmek için ortak mücadele etmek lazım!

Okuyuculardan

Daha güçlü bir GENÇ İŞÇİ için okuyucularla elele!

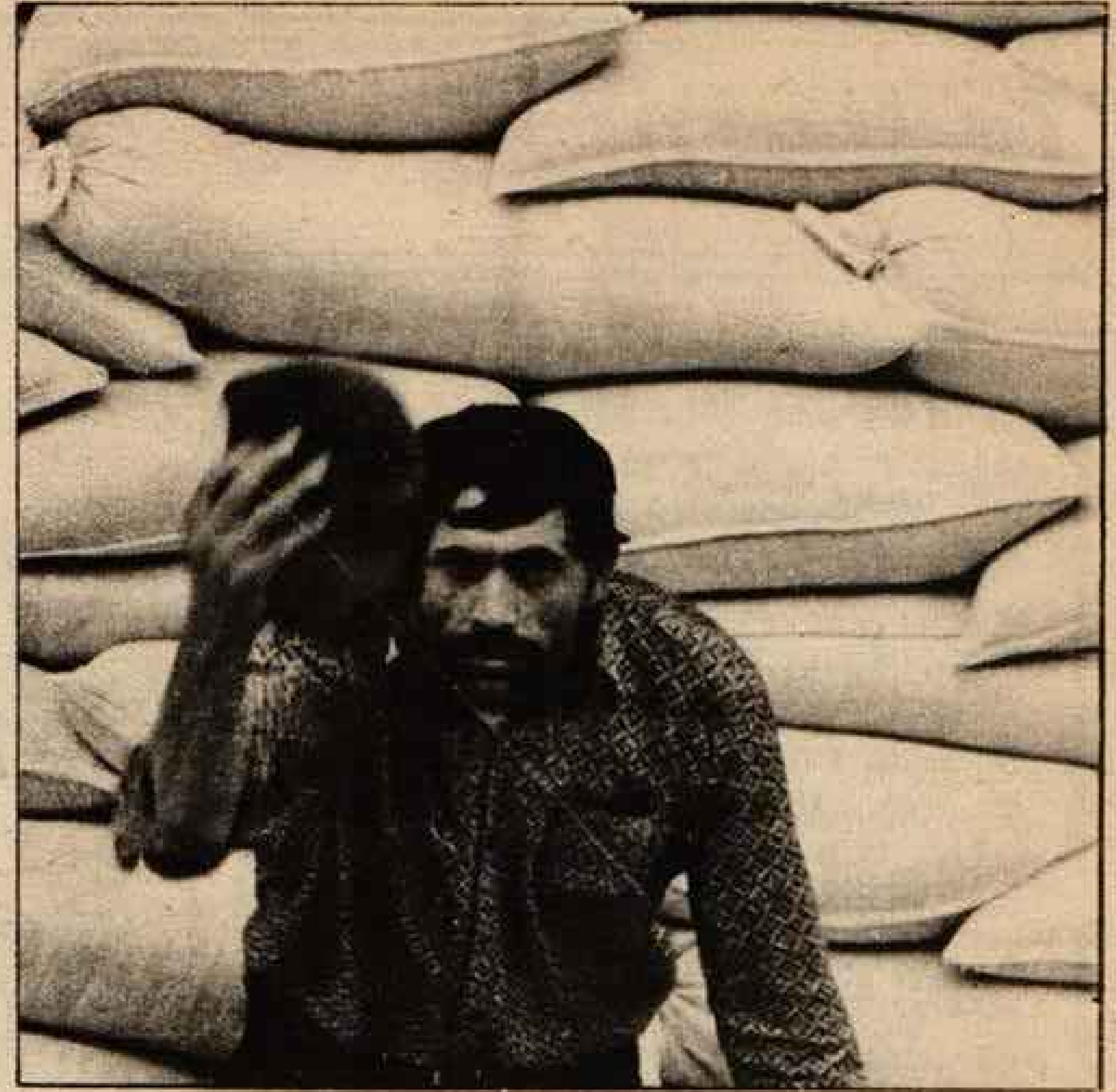

Foto: M. SÜMERKAN

GENÇ İŞÇİ ŞİİR YARIŞMASI

"Genç İşçiler Özgür Bir Geleceğin Teminatıdır" şiarıyla yayın hayatına başlayan gazetemiz, bugüne değin özellikle genç işçi arkadaşlardan pekçok okuyucu mektubu aldı. Bunlar arasında şiirler en ön sırada geliyor. Bundada anlaşılacağı gibi, genç arkadaşların ençok ilgi duyduğu hususlardan biri de şiir yazmaktır.

İşte genç arkadaşların yazdığı şiiri, gerçek işlevine kavuşturmak, onu sınıf mücadelesinde önemli bir silah haline getirmek, gençliğin gerçekten özgür bir geleceğin teminatı olduğunu şiirle de göstermek, bu hususta çaba gösteren genç arkadaşlara cesaret vermek, onları teşvik etmek amacıyla gazetemiz bir şiir yarışması düzenlemiştir. Tüm genç arkadaşların bu çabaya destek olacaklarını umuyoruz.

Yarışma koşulları aşağıdadır.

1- Yarışmaya gönderilecek şiirler iki nüsha ve daktilo, yahut okunaklı yazı ile yazılmış olmalıdır.

2- Yarışmaya katılanlar, adı soyadı ile birlikte adres ve kısa özgeçmişlerini de yazmalıdırlar.

3- Yarışmanın adresi: Genç İşçi Gazetesi, İnkilap sokak. 5/11 Yenişehir/ANKARA

4- Seçici Kurul ve son katılma tarihi günlük gazetelerde ilan edilecektir.

5- Şu ödüller verilecektir:

Birinciye 1000 TL
İkinciye 750 TL
Üçüncüye 500 TL
Ayrıca özel ödüller verilecektir.

6- Ön elemeden geçen şiirler daha sonra bir kitap halinde yayınlanacaktır.

BİR DAMLA

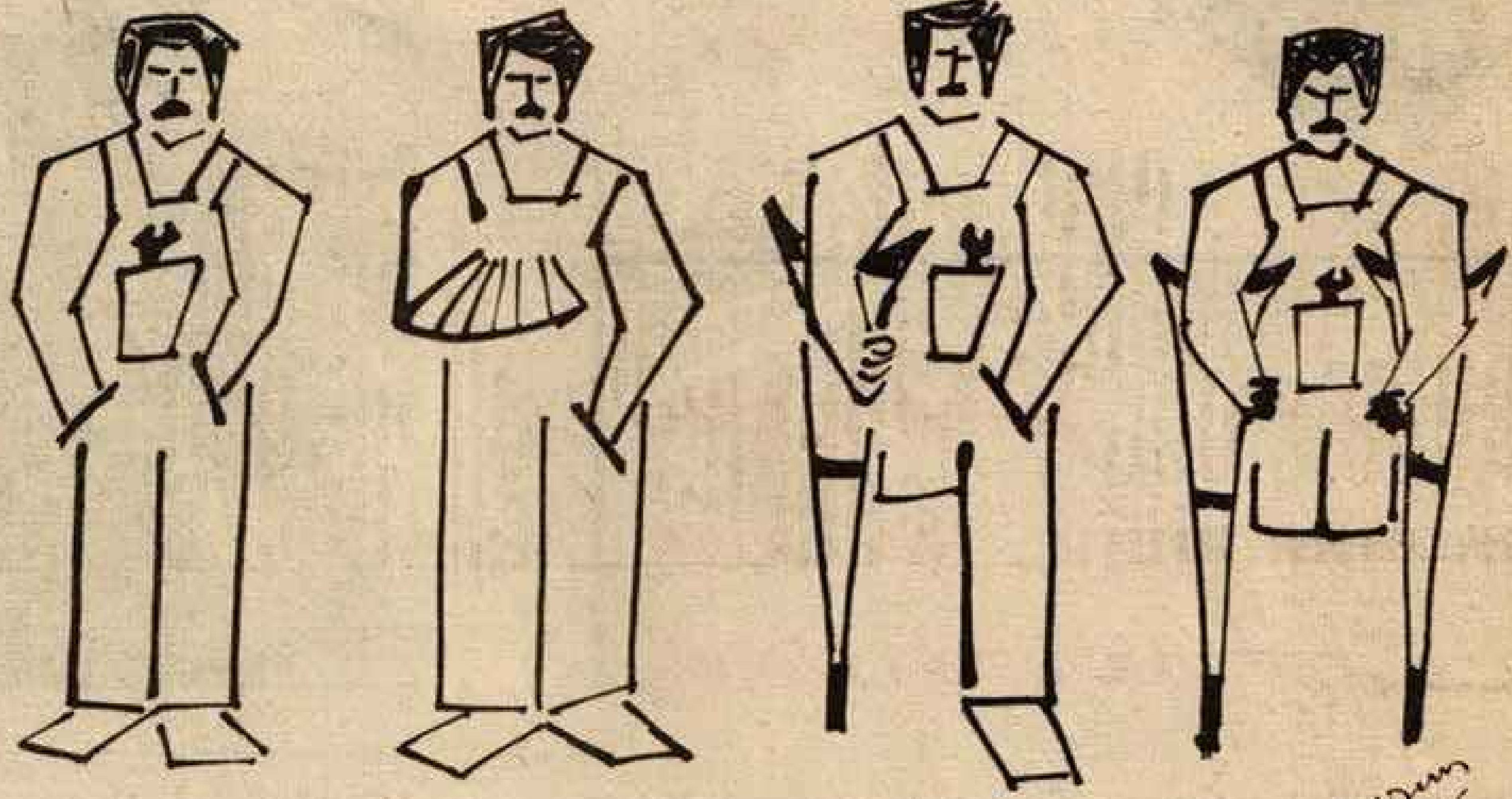
Gök mavi:
Kızıllanıyor yine gök.
Karasapan toprakta
Sürüyor toprağı,
Hafif esen rüzgar...
Uçuruyor,
kurak toprağı,
Karanlık çöküyor
ardından.

Karamsarlık
Bitkinlik, yorgunluk
Bak!
Yine gün doğuyor.
Tepede yine güneş.
Tene toprağa işliyor.
Ne zaman yeşerecek...
Bir damla gördümü;
Acaba; bu güz.
Ne gördük!
Toprak!
Ne kanalizasyon...
Ne baraj!..
Karanlık çöküyor
ardından
Yine aynı karamsarlık
Ne zaman
gelecek...
Beklenen damla!
Bebeler bekler
Ölmemek için!,
sarı başakları...

A.Koşar
BARTIN

İş kazalarında Avrupa'da birinciyiz!

İstanbul Tabip Odasınca düzenlenen Ulusal İşçi sağlığı Kongresi geçen hafta İstanbul'da toplandı. Kongreye DİSK, Çalışma, Sağlık, Sosyal Güvenlik Bakanlıkları, İşveren Sendikaları Konfederasyonu ve bilim adamları katıldılar. İşçi sağlığıyla ilgili sorunlar 'tartışıldı kongrede. İşçi sağlığıyla ilgilenmek iş kazalarında kollarını, bacaklarını, gözlerini yitiren insanları meslek hastalıklarından hastaneye yatanları iyileştirmekle mi olur yalnız? İşçi sağlığı hizmetleri sakatlığı onarmak, hastalığı iyileştirmek midir? Kazaya uğrayanları, meslek hastalıklarına tutulanları iyileştirmek için uğraşmaktansa iş kazalarını meslek hastalıklarını önlemeye çalışmak daha iyi değil midir? Kongrede böyle sorulara yanıtlar arandı.

ÇALIŞMA YAŞANTISINDA İNSANIN EVRİMİ (!)

Ne kadar iş kazası oluyor Türkiye'de? Kişi başına düşen ulusal gelir sıralamasında alt sıralarda olan Türkiye, kömür madenlerindeki iş kazaları sıralamasında en üst sırayı alıveriyor birden. Madencilik, yapı-iş demiryollarındaki iş kazalarında Avrupa'da birinciyiz. Çalışan nüfusun yalnız onda birini kapsayan Sosyal Sigortalar Kurumu'nun gerçeği olduğu gibi yansıtmayan istatistiklerinde bile son beş yılda iş kazalarında altıbin işçinin öldüğü, onaltıbin işçinin ise iş göremez duruma geldiği belirtiliyor.

Patronların daha da zenginleşebilmesi için her yıl binlerce işçi yaşamını yitiriyor ya da yaşam boyu sakat kalıyor. Patronun tek amacı cebine biraz daha fazla para girmesidir. İşçi ölmüş, sakat kalmış umurunda mı onun? Binlerce kişilik işsizler ordusu varken işçi bulmak zor değildir patron için. Ama fabrikada iş güvenliği için önlemler almak ona pahalıya malolur. Bunun için birçok fabrikalarda iş güvenliği sağlanmamıştır. İşçiler çok kötü koşullar altında, ölümle burun buruna çalışırlar. İşçi sağlığı ve iş güvenliği için savaş, işçi sınıfının mücadele gündeminin en önemli sorunlarından biridir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği sorunu diğer toplum sorunlarından ayrı tutulamaz. Sorun işçilerin yaşama, çalışma koşullarıyla, gelir bölüşümü, sosyal güvenlik, iş güvencesi, kadın ve çocuk işçi sorunlarıyla yakından ilgilidir.

Uluslararası Çalışma Örgütü ve Dünya Sağlık Örgütü işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili araştırmalar yapıyorlar. Bu örgütlere göre işçi sağlığı ve iş güvenliği sorunu tüm çalışanların bedensel, ruhsal ve toplumsal yönden en iyi duruma getirilmesi ve bu durumun korunması, iş yerindeki koşulların, çevrenin ve üretilen malların getirdiği sağlığa aykırı sonuçların temelinden yok edilmesi, işçilerin bedensel ve ruhsal gereksinimlerine uygun bir ortam yaratılması sorunudur.

İşçi sağlığı konusunda Çalışma Bakanlığı'nın da bir çalışması var. Ulusal düzeyde bir İşçi Sağlığı ve İşgüvenliği Kurulu oluşturulması için gerekli yasa değişikliği önerisi ve bu kurulun oluşması için yönetmelik hazırlandı. Önemli olan bu Kurul'un Çalışma Bakanlığı için bir danışma organı değil, yaptırım gücü olan bir Kurul olmasıdır. Kurul gerçek anlamda yönetsel ve parasal özerkliği olan bir kurum olarak çalışabilmelidir. Ceza maddelerinde işverenler için hapis cezaları getirilmelidir.

İşçi sağlığına önem verilmesi ve işgüvenliğinin gerçek anlamda sağlanabilmesi ancak insanın insan tarafından sömürülmediği sosyalist toplumda olur. Ama içinde bulunduğumuz sistemde de işçi sağlığına önem verilmesi ve iş güvenliğinin sağlanması için yapabileceğimiz şeyler vardır.

1- Tüm fabrikalarda, işyerlerinde, atelyelerde işgüvenliği önlemleri alınmalıdır ve bunlar denetlenmelidir. İşçi sağlığı ve işgüvenliği konusunda insan doğasının doğurduğu hatalara değil nesnel ve teknik nedenlere yönelinmelidir. İnsanların en dikkatsiz anlarında bile kaza yapmayacağı çalışma koşulları yaratılmalıdır.

2- İşçiler normal çalışma saatlerinden fazla çalıştırılmamalıdır. Çünkü yorgunluk işkazalarının önemli nedenlerinden biridir.

3- İşyerlerinde ilkyardım merkezleri kurulmalıdır. Büyük işyerlerinde mutlaka doktor bulunmalıdır.

4- İşçi sağlığı ve işgüvenliği Kurulu ile ilgili yasa, bir an evvel çıkartılmalı ve uygulamaya konulmalıdır.

foto Şaka

DEMİREL YENİDEN AP GENEL BAŞKANI SEÇİLDİ

Mizah

Müjde! Müjde!

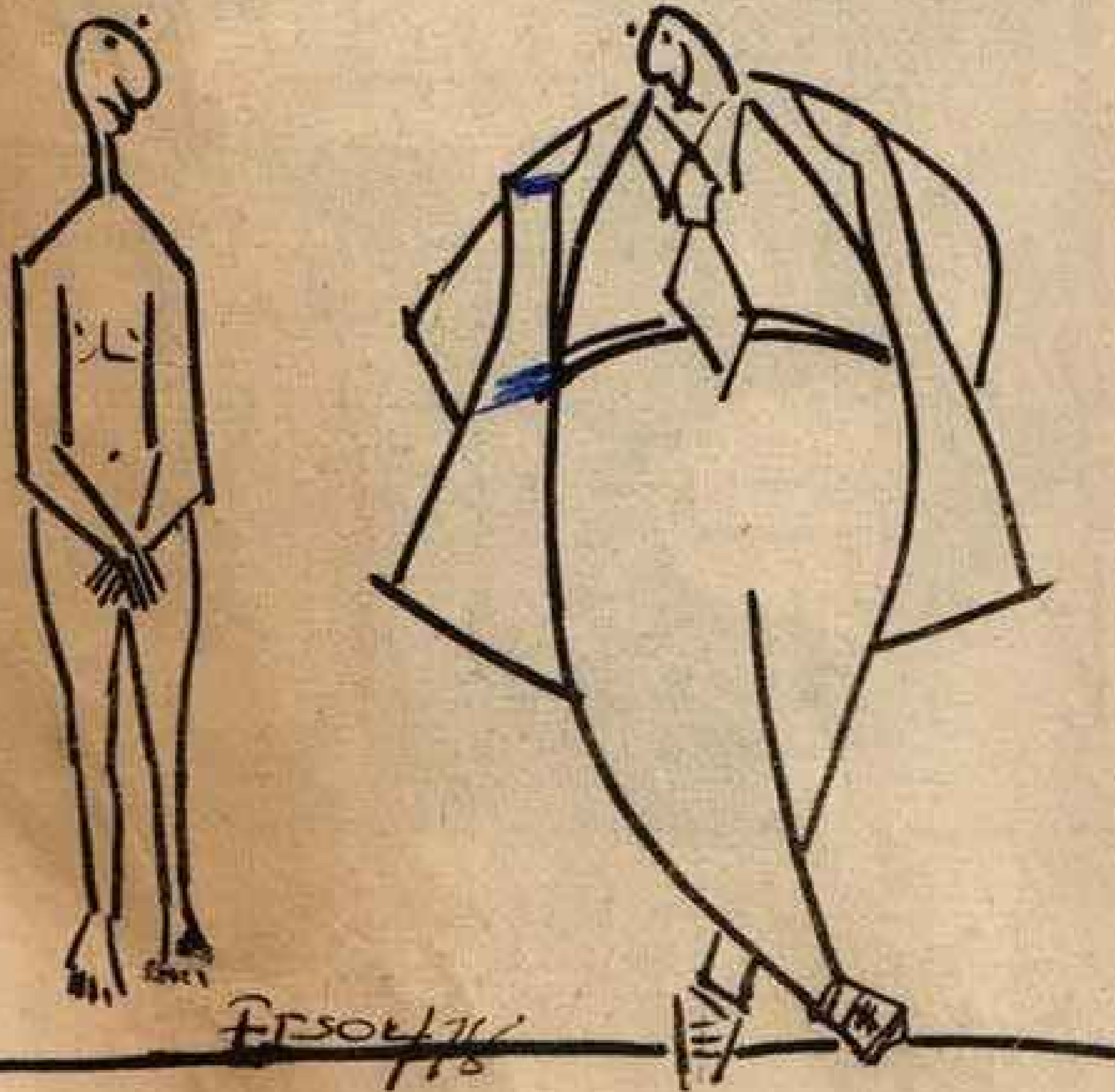
PAHALILIĞA ÇARE BULUNDU: ZAM AŞISI YAPILACAK

Gazetemize özel bir demeç veren Hastalık Bakanı Mete Tam, demecinde şunları söylemiştir:

"Fevkalâde bulaşıcı bir hastalık olan pahalılık, yurdumuzun dört bir yanına yayılmış bulunmaktadır. Zenginleri hiç etkilemeyen fakat fakir vatandaşlarımızın belini büken bu hastalık kanserden daha tehlikelidir. Fakir vatandaşlarımız üzerinde, şiddetli kafa ağrısı ve ruhi depresyon biçiminde gözüken bu hastalığa karşı; hükümetimiz, tıpkı anarşi karşısında olduğu gibi, kesin ve kararlı bir tutum içindedir.

Hükümet olarak en etkin önlemleri almış bulunuyoruz. Bütün vatandaşlarımıza zam aşısı yapılacaktır. Zam aşısı yapılan vatandaşlarımız, böylece hayat pahalılığına karşı bağışıklık kazanacaklardır. Bu nedenle her ilaca yüksek derecede zam konmuştur. Vatandaşlarımız hangi ilacı alırlarsa alsınlar, ilaçla beraber yüksek oranda zam da yutmuş olacaklar, böylece pahalılığa karşı kati derecede bağışıklık kazanacaklardır"

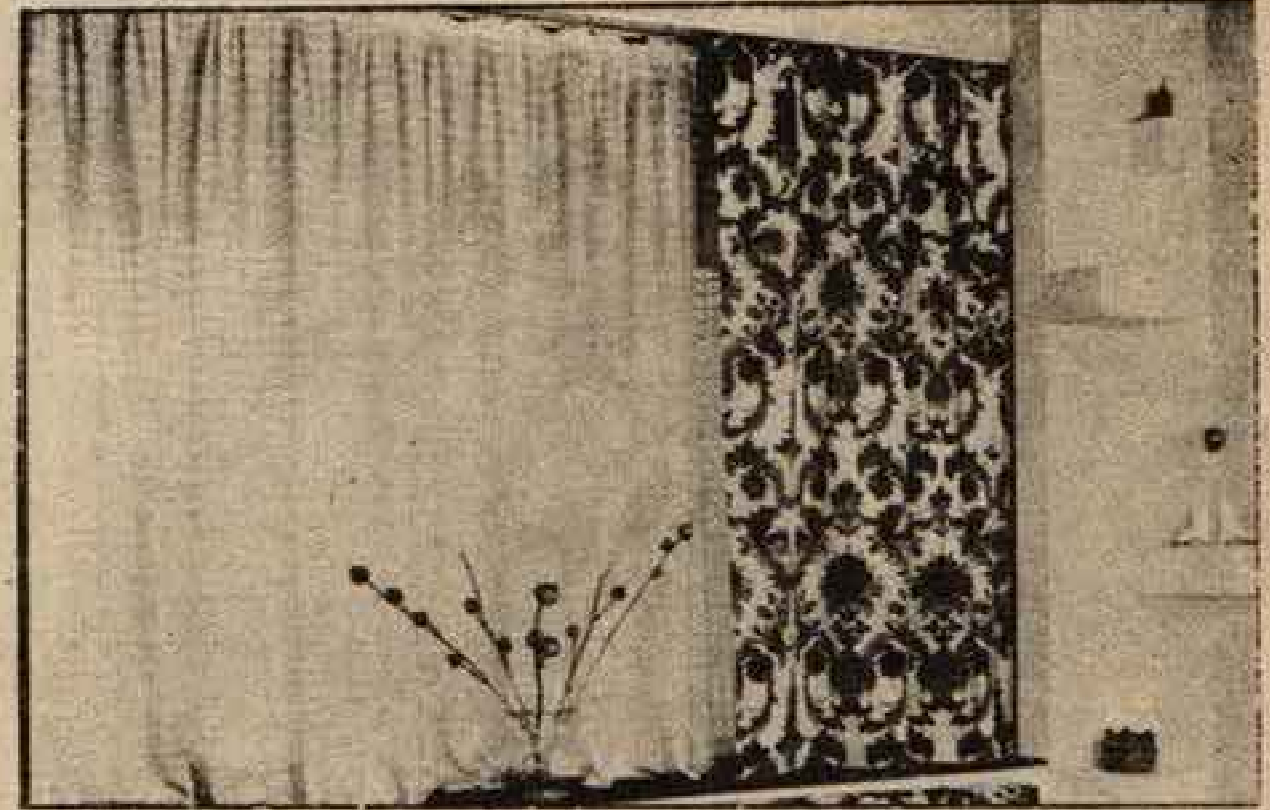
Mete Tam'ın Nobel Tıp Ödülü'ne aday gösterileceği ve muhtemelen kazanacağı bildiriliyor.

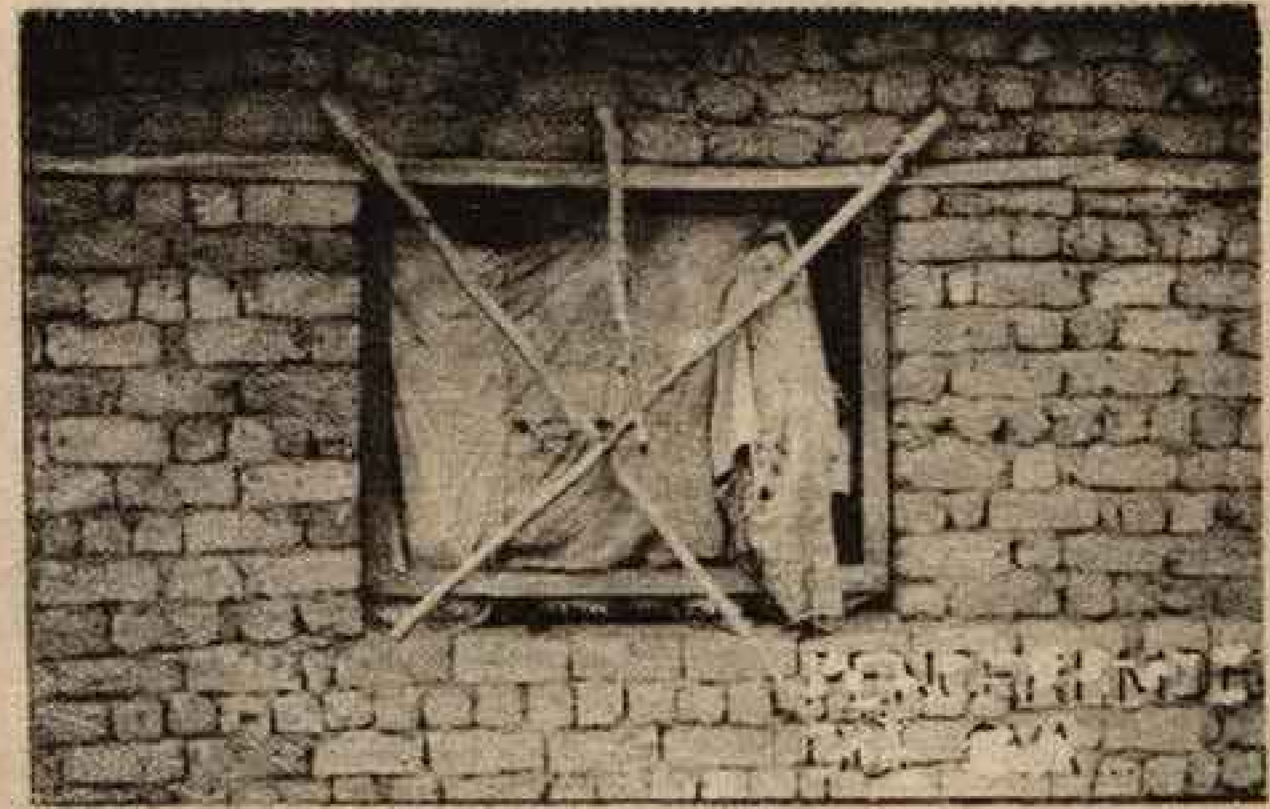

AMBARGO KALKTI
ASKERİ YARDIM BAŞLADI

Televizyon Reklamları

Zenginler için: Evore-Tek
Hem Tül, hem Perde

Fakirler için: Evore- Çuval
Hem Tül, hem Perde

Sahibi: Oğuz Önderer • Sorumlu Müdür: S.Kargın • Adres: Çankırı Cad. Çiçek Sok. 6/2A Ulus Ankara • Yazışma adresi: İnkilap Sok. 5/11 Kızılay - Ankara • Abone: 6 aylık: 25 , 12 aylık 50. TL. Yurt dışı iki katıdır. • Dizgi ÇIĞ yayıncılık, Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri, ANKARA 2.11.1978